

MICHUNKI (5) *sb pl t*

michunki (2), **miechunki** (2), **michonki** (2); mięchunki *SienLek* (2); michonki *Calep*;
michunki : miohonki *FalZioł* (2 : 1).

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

N michunki (6). ◊ [*G* michonk(o)w.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

bot. Physalis Alkekengi L. (Rost); miechunka rozdęta, bylina z rodziny psiankowatych (Solanaceae); solanum Calep; callion, halicabum, moly, moryon, strychnum saporiferum, vesicaria Cn (6) : Michunki. Połacinie Alkakenge. FalZioł II 8a, [+3], I 6a; SienLek Xxx2v; Solanum – Pfinki, pŕye wiśnie. Moŕzenki, Simon de Louicz vocat herbario, michonki. Calep 988b.

[*Wyrażenie*: »michonkow wodka«: DZiwney mocy ieft thych michonkow wodka *SienHerb* 239b.]

Szereg: »psie wiśnie albo miechunki« (1): Pšie wiśnie/ álbo Miechunki/ *Solanum, Halicacabu*^m
SienLek 207.

Synonimy: *alkakenga, alki, moszenki, pęcherzyca, »psie wiśnie«, psinki, »wysuki ogrodne«.*

Cf MIECHOWICE, [**MIECHOWKI**], MIECHOWNICE

MM